

ÉVKÖZI 15. VASÁRNAP**A év**

1– 4 oldal

Olv.: Iz 55,10-11 – Róm 8,18-23 - Mt 13,1-23

Példabeszéd a magvetőről

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL**Szentmise bevezetése*****Ha érzelmi gazdagságunkkal érkezünk ide ünnepelni,
akkor van esélyünk!***

Kedves Testvérek! Hogy az ember elkötelezetten a helyén álljon, ahhoz az érzelmeinkkel való összehangoltságra is igen nagy szükség van! Kereszténységünk gazdagságát jelenti ez és a jövőnk formálását, alakítását is. Ma elsősorban a keresztény jövőnkkel foglalkozunk és - személyemben érintetten - a Betegápoló Irgalmas Rend jövőjével.

Ma ünnepeli születésnapját a pécsi házunk vezetője, Pió Atya, a szentmisét érte ajánljuk fel!
Kérjük a Jóisten áldását életére, hogy legyen ideje képviselni ezt a jó ügyet. Magunk számára is kérjük Isten kegyelmét, hogy a keresztény hit méltó képviselői legyünk ebben a világban!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! A füleink megnyitására biztat bennünket Jézus. Nemcsak a látásunk fontos. „Jól csak a szívével lát az ember!” Istenes Szent Jánosnak van egy gyönyörű gondolata ezzel kapcsolatosan, nagyon ide kívánczok: Aki az Isten közelébe merészkedik és rádöbben arra, hogy milyen közel került az Úrhoz, igen nagy ajándékot kap az Istentől:

***Isten a szíve közepébe helyezi a szemét,
hogy jól lásson az ember!***

A fülünkkel is így van: Isten jó fület ad, hogy az ember hallja, értse, tudja, mi a világ sorsa, mi az ember sorsa. A világ sorsa, az ember sorsa is ettől függ. Mi van a kereszténységünkkel, mert ennek függvénye a világ sorsa és az ember sorsa is! Amikor ezeket a gyönyörű példázatokot halljuk, – ez az egyik legszebb, amit ma hallottunk – akkor milyen megállapításunk van. Jó lenne igazán megérteni, mi is ennek a példázatnak az üzenete. Megállapítjuk mi is ugyanazt, amit Jézus megállapított, amit tanított. Mire megyünk vele?

***Amikor hallgatjuk az ilyen megállapító jellegű ígét,
akkor az vagy forradalmi, vagy prófétai!***

Ha valamit megsejtünk, hogy ez mennyire a jövőbe mutató, akkor az egyház sorsára kell gondolni! Milyen sors vár az Egyházra és az isteni jó Földbe hullottak magokra?

Minek foglalkozunk mi állandóan azzal, hogy az útfélre esőket a madarak fölesipegetik, a kövek közé hullott magok, azok elpusztulnak, mert nincs lehetőségük, a tövisek közé hullottakat a tövisek megfojtják. Ne foglalkozzunk már ezzel. Én is bevallom, annyiszor foglalkoztam ezekkel életem során, talán nem is gondoltan úgy igazán bele. Nekünk elsősorban egyedül azzal kell foglalkoznunk, hogy mi van a jó Földbe hullott magokkal?

***Mi vagyunk a jó Föld, akik itt ülünk!
/ Bár elég kevesen! /***

Érdekes gondolatok fogalmazódtak meg a nagy járvány idején és most megint fenyeget. Milyen változások lesznek, az emberek megtöltik újra a templomokat. Múlt héten hallottam egy paptól, aki kedves templomba járó hívő asszonytól hallotta: milyen jók ezek a közvetítéses online misék, közben rántást is lehet keverni. Foteles miséknek mondtam ezeket. Íme a látvány, sajnos a többi templomokban is elgondolkodtató, amit tapasztalunk.

Ma a jó Földbe hullott mag sorsáról gondolkodjunk! **Földi László** az elmúlt héten izgalmas interjúban beszélt erről. A kérdés az, hogy a kereszténység van-e annyira erős, hogy kiállja a próbát? A keresztény értékekre gondolunk, ezeket ismételtetjük, milyen nagy szüksége van a világnak, egész Európának a keresztény értékekre. Igen, én is így gondolom. Ha ezek a magok nem hoznak termést, hol van a jó Föld? Földi László mondta, akkor jön a muszlim világ, vagy az arab világ, amely fölváltja a kereszténységet. Most ne ezzel kezdjünk vitába, a világ emberei komolyan foglalkoznak ezzel a kérdéssel. Ebben a pillanatban a mi kérdésünk:

Mi a tanítása számunkra ennek a példázatnak?

Ez a kérdés nem mai. A gyalázatos francia forradalom mondta ki: Tiporjátok el a gyalázatot, tiporjátok el az Egyházat, tiporjátok el az embereket, akik vallásosak, hívők. Meghatározták az irányt is. Felejtétek el az Istent, ha kell, öljétek meg. Hirdették a XIX. században: meghalt az Isten. Az örült Nietzsche mondta. A XX. század az ember tönkretétele. Mi ma ezt éljük.

Én is rengeteget tépelődtem ezen, talán a karácsonyi, vagy a húsvéti üzenetben foglalkoztatott ez a kérdés. A XVIII. XIX. XX. század üzenete erről a kérdéstről szólt. A XVIII. az Egyház tönkretétele, sikerült még akkor is, ha a pokol kapui nem vesznek erőt rajta, de tudjuk az üzenetet, ez nem pontosan Európára, a Kárpát-medencére, Magyarországra szól. Aztán az istentagadás kiteljesedett, az istentelen ember embertelenné vált. Ki gondolta volna, hogy ilyen manipulációk történnek az emberrel, az ember életével kapcsolatosan.

Ezek is mind-mind felhívják a figyelmünket arra, hogy elgondolkodjunk a kereszténységünkről, elsősorban Európa kereszténységéről, Magyarország kereszténységéről, a mi keresztény voltunkról! Isten fantasztikus perspektívát ajándékozott a kereszténységben és a kereszténység által a világnak és nekünk embereknek. Ezt a perspektívát egyetlen szóval így fejezik ki: üdvösség! Üdvösség = Istenhez tartozás!

***A világ története, az ember története
és az ember által épített világ története üdvösségtörténet, vagy üdvtörténet,
amely történetben meghatározó az Isten, az ember meg igazodik!***

Ez a számunkra elképzelhetetlen perspektíva Isten elgondolása szerint: a világ megváltott világ kell, hogy legyen. Emberi életünk Isten életének részese legyen. Isteni életet éljünk! Megváltott világ! Megváltott emberi élet! Isten országa bennetek van! Elérkezett hozzátok az Isten országa! - hozza az üzenetet Jézus! Mit jelent? Imádkozzuk újra és újra a Mi Atyánkban: Jöjjön el a Te országod! Legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a Földön is!

A Föld megváltott volta, Isten országa ebben a világban kiteljesedik azáltal, hogy megjelenik a világban az Isten akarat. A világ a maga történelmét - jó esetben - az Isten akaratához igazítja! Az ember istenes életet él, Istenhez köti az életét, ez egyszerűen azt jelenti, hogy

egészséges a lelkülete, mert Istenhez tartozik. A lélek egészsége az erkölcs. Az erkölcsös ember normális, isteni normákhoz igazodik. Isteni törvényekhez, parancsolatokhoz igazodik.

Az Isten akarata meghatározó az ember számára! Ennek következménye a felelősség, felelősek vagyunk egymásért. Amikor az Egyház sorsáról gondolkodunk, akkor erre az isteni üdvösségtervre kell gondolni, mert e világ és túlvilág összetartozik. Mi keresztény emberek ebben a világban élünk, ugyanakkor egy másik világhoz is tartozunk. E világ útja a teljesedés felé azt jelenti, hogy a megváltása felé halad, hogy ebben a világban meghatározó az Isten országának jelenléte, az Isten akarata, mint eligazító elv!

A mi egyéni emberi életünkben az e világi életünk és a túlvilági életünk összetartozik. A földi élet megkezdett örök élet. Nem kell misztifikálni semmit, egyértelmű és világos a tanítás, az üzenet. Nagyon látványos, ahogy pusztítják a nem jó Földre hullott magokat, ijesztő, ahogy ezeknek a pusztulását látjuk a mindennapokban. Ugyanakkor ne feledkezzünk meg arról, hogy az Isten hatalma, a jóság hatalma, a szerető Isten hatalma sokkal nagyobb! Lehet, hogy lassabban, nem olyan látványosan építi a mi életünket Isten, ha vele szövetségben vagyunk.

Az isteni erő nagyobb! Isten szeretete nem fogy el, nem kell ettől félni! Csak komolyan gondoljuk a befogadott isteni magokra, az Istennel való kapcsolatunkra és a küldetésünkre ebben a világban, amely világ ajándék! Ha komolyan vesszük a mi életünket, amely szintén ajándék, akkor a kereszténység meghatározó a világ számára és az egyes ember számára is.

***Elsősorban a keresztény embernek
kell kezébe vennie a világ sorsát!
Isten nekünk adta a világot!***

Nem mindegy, milyen kézbe vesszük a világot! Mocskos kezek ezt a világot nem Isten ajándékaként értékelik. Az egyéni életünk is ajándék! Világos, egyértelmű, a világot nem lehet kihasználni egyéni céljainkra, elképzeléseinkre. Ugyanúgy az egyéni életünket sem élhetjük úgy, mint magántulajdonunkat, hanem ajándék, amivel a másik embernek tartozunk!

Csak nagyon kell vigyázni az eszmék, irányzatok, ideológiák madárkáira! Mennyien vannak, mennyi eszme, irányzat, ideológia, különösen az ideológiáktól félek, mert az ideológiák a nagy csábítások a világban. Idea, az ötlet, az ötletelések a nagy csábítások ebben a világban. Isten nem ötletel, hanem szeret, minket is e szerint fogad el, mint gyermekeit! Mennyi kísértés, mennyi szélhámoskodás a hírközlő eszközök világában!

***Vigyázni kell a magvakra! Sok a madár
és el akarják lopni a lelkünkben, a szívünkben
ezeket az isteni magvakat!***

Észre sem vesszük, hogy mindez megakadályozza a termést! A harmincszoros, a hatvanszoros – adná Isten – a százszoros termést meg ne tudják akadályozni! Ismerős a mondás: Ki, mint vet, úgy arat! El ne fogadjuk, el ne higgyük! Ha így lenne, akkor ma annyi sárgabarackunk lenne, hogy nem győznénk befőzni. Csak éppen fagy volt akkor, amikor virágzott a sárgabarack és sok más gyümölcsfa is. Ezért a piacon sokat kell fizetni egy kiló gyümölcsért.

***Az ember mindent megtett,
de ember tervez,
Isten végez!***

Nincs a kezünkben úgy a világ, ahogy mi azt emberileg elképzeljük, az egyéni sorsunk se olyan, ahogy azt elképzeljük. Ez annyiban igaz, hogy Isten valóban ránk bízta a Földet, és ajándékba adta nekünk az emberi életet. De a Földre vigyázni kell, mert az utánunk jövők is ezen a Földön szeretnének élni. Az egyéni életünkre is vigyázni kell, mert ebben a földi életünkben kell elajándékozni egymásnak, hogy az utánunk jövőknek is legyen öröksége.

Gyerekkoromra emlékszem, faluhelyen nőttem fel, amikor terveikről így beszéltek az emberek: **ha Isten is úgy akarja!** Beszéltek valamiről, gondolataikról, terveikről, nagy elképzelésekről, rendben van, de mindig hozzá tették: ha Isten is úgy akarja! A kereszténységünkről van szó! Jelen lesz-e Európában, Kárpát-medencében, Magyarországon általunk az az értékrend, amely Isten ajándékaként veszi kezébe a Földet. Az az értékrend, amelyben egészséges lelkű emberek Isten akaratát tudják megjeleníteni a világban és felelősséget tudnak vállalni a másik emberért.

A mag életerős, a jó Föld mi vagyunk! Ahhoz, hogy a mag bennünk életre keljen, imádkozni kell, templomi közösség kell, keresztény közösségek kellenek. Vállaljuk mindazt, ami ezzel jár: a kockázatot! A magam életigazságát így fejeztem ki: Keresztényként élni a világban - amely világ gyűlöl bennünket – nem meggyőzés dolga, hanem a lelki nagyságé!

**Kívánok mindenkinek
tettre kész, bátor, lelki élettervezést!**

+ A M E N +

Könyörögjünk

Részesültünk ajándékaidban Istenünk! Kérve-kérünk, hogy ahányszor bemutatjuk ezt az áldozatot, növekedjék bennünk üdvösségszerző kegyelmed Krisztus, a mi urunk által! **Amen**

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Szeretettel kérem a Testvéreket, hogy most, amikor az Úr imádását imádkozzuk, akkor különösen is kérjük Pió Atya számára Isten erősítő kegyelmét, hogy szolgálatát a betegekért és azok gyógyulásáért végezhesse, folytathassa! Imádkozzunk! **Mi Atyánk...**

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! **István elmondta**, amit tapasztalt. Mi nem fogunk könyveket égetni.

**Mi magunk fogunk elégni az Úr szolgálatában!
A kérdés ezen áll, vagy bukik!**

Isten rabjaiként – a szó nemes értelmében – életünket áldozzuk az igazságért! Ez a világ és a mi emberi életünk Istennek nagy ajándéka, osztozni kell a világon és az emberi életünkön is. Ez nem könnyű, de előre csak az visz, amikor az ember nem a maga javát keresi, hanem a másikat! Ezek a szegény feketék mit hallottak, mit olvastak, mivé váltak ez által? Íme, amikor lehet eltéríteni embereket, akár Bibliára hivatkozva.

**Nekünk világos és egyértelmű: Jézus azt mondja:
Én vagyok az út! Gyerünk utána!**